

Notulen van de vergadering van de Ministerraad op 6 okt. 1952

*'s Morgens te 11 uur aangevangen en 's middags voortgezet, Trêveszaal.

Aanwezig: De Minister-President Drees en de Ministers Algera, Beel, De Bruijn, Cals, Donker, Kernkamp, Van de Kieft, Luns, Mansholt, Staf, Suurhoff, Van Thiel, Witte, en Zijlstra (afwezig is Minister Beyen wegens verblijf in buitenland).

Tevens is aanwezig de Algemeen Vertegenwoordiger van Suriname Mr.Dr. R.H.

Pos.

Secretaris: J. Middelburg.

1a. Notulen van de vergadering van 29 September 1952

2°. Opmerking naar aanleiding van punt 2m (De bouw van tonijnjagers)

Minister *Kernkamp* deelt mede, dat alleen een sloopgebruik zal worden voor de tonijnvangst als een soort proefbedrijf en o.a. om te onderzoeken of de Papoea's geschiktheid bezitten van deze visserij. Er is weliswaar een plan inzake de bouw van zestien sloepen voor de tonijnvangst bij wetslagen der binnenkort te ondernemen proeven, doch dit zou voor particuliere rekening komen.

---

*3. Buitenlands beleid**a. De Militaire Missie in Indonesië (Zie notulen MR d.d. 2 October 1952, punt 6.1°. #Zie ook notulen MR 13/10/52, punt 3h.1°.)*

Minister *Staf* deelt mede, dat de Nederlandse Militaire Missie in Indonesië in de politiek is betrokken bij besprekingen in het Indonesische Parlement. Hoewel de Chef van de Generale Staf, Simatupang, en de Sultan van Djokja overtuigd zijn van het belang van de Missie, durven zij weinig ten gunste hiervan te zeggen. Als de Missie-overeenkomst, welke loopt tot eind 1953, verlengd wordt, zal hierover vóór 1 Januari 1953 gesproken moeten worden. Naast de Missie staat de opleiding van Indonesiërs aan het Marine-instituut in Den Helder en de Militaire Academie in Breda. Aan Indonesische kant vreest men, dat beëindiging van de Missie-overeenkomst ook deze opleiding in gevaar zou brengen, doch spreker zou hiertussen geen verband willen leggen. De Minister zou aan de Indonesische Regering willen vragen naar haar standpunt inzake het aflopen of voortzetten van de Missie-overeenkomst. Minister *Luns* heeft vernomen, dat de Sultan van Djokja weliswaar de verwijten tegen de Nederlandse Missie in het Parlement niet heeft weersproken, doch heeft gezegd, dat men deze zaak los van de sentimenten moet beoordelen en dat de Missie nog enige jaren zal blijven functioneren. Spreker vraagt zich af of dan nu reeds zo positief aan Indonesië moet worden gevraagd als Minister *Staf* voorstelt. Spreker zou aanvankelijk ondershands naar het Indonesische standpunt willen vragen. Als het antwoord dan te vaag is zal men nader kunnen besluiten wat men zal doen. Daarbij kan men Indonesië voorlopig in het ongewisse laten over hoe het zal lopen met de opleiding in Nederland. De *Minister-President* acht het wenselijk aan Indonesië duidelijk te maken, dat Nederland het voor de samenwerking over heeft deze vormen van hulp te verlenen, doch dat het voor ons wel een offer betekent. Spreker stelt voor, dat de Ministers *Staf* en *Luns* nader overleggen over de vorm van de vragen aan de Indonesische Regering. De *Raad* besluit, dat Minister *Luns* met *Susanto* zal spreken en daarbij een note verbaal zal overhandigen, welke met Minister *Staf* is overeengekomen.

---

12. Overneming door Nederland van vorderingen op gepatrieerden uit Indonesië (Brief van de Voorzitter van de CAVI d.d. 25 September 1952, nr. 251, met bijlage. #Zie ook notulen MR 24/11/52, punt 3b.)

De *Minister-President* heeft zich afgevraagd hoe het mogelijk is, dat enkele dagen voor de soevereiniteitsoverdracht nog is bepaald, dat uitkeringen aan gerepatrieerden invorderbaar werden (door Indonesië). Minister *Kernkamp* merkt op, dat op dat ogenblik de juridische basis werd geschoven onder een regeling, welke reeds bestond. Het is echter een verzuim geweest, dat bij de schrapping van de schuld van f. 2 mln. niet tegelijk terugvorderingsmogelijkheden als de onderhavige zijn vervallen. Spreker acht het wenselijk over het voorstel inzake overneming van de vorderingen door Nederland in Djakarta overleg met de Indonesische Regering te laten voeren. Minister *Van de Kieft* is er huiverig voor de bedoelde vorderingen over te nemen. De totale korting zou f. 10 mln. kunnen bedragen, waarbij thans wordt voorgesteld, dat de Nederlandse Regering deze afkoopt voor f. 6 mln. Dan zal de Nederlandse Regering het recht en de plicht hebben deze bedragen in te vorderen, waardoor een eindeloos geharrewar ontstaat. Minister *Kernkamp* merkt op, dat bij de noodgevallen niet zal worden ingevorderd, doch in de andere gevallen wel. Minister *Donker* informeert of 60% niet hoog is voor wat invorderbaar is. De *Minister-President* merkt op, dat de ingevorderde bedragen door Indonesië van pensioenuitkeringen e.d. worden afgehouden.

Minister *Zijlstra* pleit voor het achterwege laten van de invorderingsbevoegdheid. Minister *Beel* geeft in overweging, dat Minister *Kernkamp* zich met betrekking tot een invorderingsregeling met de Rekenkamer in verbinding stelt; anders ontstaat op een later tijdstip het bezwaar bij de Rekenkamer, dat men van Regeringswege bij de invordering te vrijgevig zou zijn.

De *Minister-President* stelt voor, dat contact met Indonesië zal worden opgenomen en dat in geval overeenstemming met Indonesië over de overneming van de vorderingen wordt bereikt, richtlijnen over de terugvordering, welk niet te straf zullen zijn, met de Rekenkamer zullen worden besproken. De *Raad* verklaart zich hiermede accoord.

- - -